

[Gudiksen.]

er det til Dato, der i særlig Grad har arbejdet her i Landet? Det er i højeste Grad Erhvervslevet, Erhvervenes Folk selv, der har maattet arbejde, arbejde ikke 8 Timer, men 12 Timer, 14 Timer, 16 Timer maaske, for overhovedet at komme igennem det, der skulde udføres. Nu skal det ikke være en Bæbrejdelse imod Arbejderne, at jeg siger, at samtidig har Arbejderne ogsaa haft travlt, men det har været med andre Ting, for de har ogsaa haft deres Spørgsmaal at løse; men det er alligevel saadan, at naar man ser paa, hvad der har været af Strejker, ser paa Kravene om Lønforhøjelse, kortere Arbejdstid, mindre at bestille, Weekend, Ferie i 3 Uger, mere Understøttelse og mindre Kontrol med Understøttelsen, saa er det jo ikke Ting, der viser i Retning af større Produktion eller mere Arbejde, men noget, der kan bidrage til at gøre Forholdene vanskeligere herhjemme, kan bidrage til at udhule Kronen, om man vil, og svække Samfundet. Jeg kan ikke se andet end, at naar vi har 40.000—50.000 arbejdsløse i Dag, maa der være en Mangel i vort Kontrolsystem, og jeg kan godt nævne, at der gaar adskillige ældre ledige og faar Understøttelse, som ikke tager Aldersrente, fordi de kan faa Understøttelse. I en By sagde for en Tid siden et socialdemokratisk Byraadsmedlem til mig, at de havde sendt 30 Mand ud for at jævne Grøfter, men efter 2 Dages Forløb kom de hjem igen og vilde ikke fortsætte, for de kunde kun tjene 3 Kr. mere, end de kunde faa i Understøttelse. Han var meget forbitret over, at det kunde lade sig gøre, men de begyndte at gaa til Kontrol igen. Det er selvfølgelig Tilstande, som ikke er rare, og jeg henstiller til den højtærede Minister snarest muligt at gennemføre en virkelig effektiv Kontrol af Arbejdsløshedskasserne i Lighed med Norges Arbejdsløshedsnævn eller overveje, om ikke den Del af Understøttelsen, som det offentlige yder, bør modsvares af en Arbejdsydelse, ordnet gennem de kommunale Beskæftigelsesudvalg, som altid til det Brug maa have passende Beskæftigelse liggende. Derved vilde man opnaa det, som der er allermest Brug for, idet man vilde faa Beskæftigelse og arbejdsskabte Værdier for de Penge, der ydes i Understøttelse, til Gavn og Værdi for Samfundet som Helhed, men ogsaa til Gavn for Arbejderne.

Naar jeg har villet fremdrage dette i Dag, er det, fordi jeg synes, vi er ved at komme ind i et fuldstændig skævt Spor med Hensyn til Arbejdsløshedskontrollen her i

Landet, idet vi er kommet tilbage til den røde Bygning, den centraliserede Kontrol, som jeg mener er fuldstændig forfejlet, og som vi maa bort fra igen.

Det andet Lovforslag, som har stærk Tilknytning til det førstnævnte, skal jeg ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg takker for velvillig Behandling af det lille Lovforslag og vil gerne fremhæve, at alle Parter jo er dybt interesseret i, at der udøves den nødvendige Kontrol, og det er min Opfattelse, at dette opnaas gennem de Bestemmelser, der er fastlagt i § 23 A, den nye Paragraf, som gaar ud paa, at Arbejdsdirektoratet med Bistand af de offentlige Arbejdsanvisningskontorer og de kommunale Beskæftigelsesudvalg i Forbindelse med Arbejdsløshedskasserne skal sørge for at faa den betryggende Kontrol. Jeg er slet ikke uenig i den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Josef Andersson gjorde gældende, at man skal ikke gøre disse Bestemmelser altfor stive, men se at tilpasse dem efter de forskellige Forhold, som gør sig gældende rundt om i Kasserne.

Da jeg ved min Tiltrædelse som Minister blev klar over, at den gældende Arbejdskortordning i stor Stil ikke blev overholdt — det er jo Sandheden —, var der kun et af to at gøre, enten at sætte Bødebestemmelserne i Kraft — og ærede Medlemmer vil sikkert give mig Ret i, at man naar ikke ret langt, hvis man med Bøder skal tvinge Folk til at overholde alle disse Bestemmelser —, eller ogsaa maatte man gaa en anden Vej, den, som jeg valgte, idet jeg lod et snævert sagkyndigt Udvalg uden bestemte Direktiver fra min Side rent sagligt se paa det, og det er dette Udvalgs Arbejde, der danner Grundlaget for de Ændringer, som jeg tillader mig at anbefale.

Josef Andersson: De Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Gudiksen har fremsat fra denne Talerstol for et Øjeblik siden om Arbejdsløshedskassernes Administration og om, hvorledes Arbejderne misbruger Kasserne o. s. v., er af en saadan Beskaffenhed, at hvis man skulde tage dem op til Gennemgang, vilde det kræve meget lang Tid, men de ligger ogsaa i et Plan saa langt nede, at det egentlig ikke er nødvendigt at imødegaa dem. De er Udtryk for en saa reaktionær Tankegang, at man maa forbavses. Netop i en Tid, hvor der tales om Nødvendigheden af Forstaaelse og Samarbejde, er det ganske uforstaaeligt, at saadanne Synspunkter som